

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 16 marca 2023 r.

Poz. 2880

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NP-II.4131.1.43.2023.4

WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 6 marca 2023 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40)

orzekam

nieważność § 6 ust. 1 w zakresie zwrotu: „tj. właściciele nieruchomości zobowiązani są do odprowadzania nieczystości ciekłych do kanalizacji sanitarnej lub w przypadku braku sieci kanalizacji sanitarnej do szczelnego zbiornika bezodpływowego bądź do przydomowej oczyszczalni ścieków bytowych, spełniających wymagania określone w odrębnych przepisach, jeżeli zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo decyzja o warunkach zabudowy dopuszczają takie rozwiązanie” i § 6 ust. 2 załącznika do uchwały nr XLV/341/2023 Rady Gminy Wijewo z dnia 31 stycznia 2023 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Wijewo - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

W dniu 31 stycznia 2023 r. Rada Gminy Wijewo podjęła uchwałę nr XLV/341/2023 w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Wijewo, zwaną dalej „uchwałą”. Przedmiotowy regulamin stanowi załącznik do uchwały i dalej będzie powoływany jako „Regulamin”.

Uchwałę podjęto na podstawie: „art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 40 ze zm.) w zw. z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 2519 ze zm.)”.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu 6 lutego 2023 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Podstawą prawną podjęcia uchwały jest przepis art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2519 ze zm.), zwanej dalej „u.u.c.p.g.”, który upoważnia radę gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, do uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. Jak wprost wynika z brzmienia art. 4 ust. 1 u.u.c.p.g., regulamin jest aktem prawa miejscowego.

Zakres przedmiotowy regulaminu określa art. 4 ust. 2 u.u.c.p.g., zgodnie z którym: „Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie:

a) selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych obejmującego co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady,

b) selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzonego przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych w sposób umożliwiający łatwy dostęp dla wszystkich mieszkańców gminy, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych: wymienionych w lit. a, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych, które powstały w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon oraz odpadów tekstyliów i odzieży, a także odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych,

c) uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,

d) mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;

2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, w tym na terenach przeznaczonych do użytku publicznego oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i worków oraz utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,

b) liczby osób korzystających z tych pojemników lub worków;

2a) utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów;

3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;

4) (uchylony);

5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;

6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;

7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;

8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania”.

Ponadto, stosownie do zapisów art. 4 ust. 2a u.u.c.p.g.: „Rada gminy może w regulaminie:

1) wprowadzić obowiązek selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych innych niż wymienione w ust. 2 pkt 1 lit. a i b oraz określić wymagania w zakresie selektywnego zbierania tych odpadów;

2) postanowić o zbieraniu odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy odrębnie od innych bioodpadów stanowiących odpady komunalne;

3) określić dodatkowe warunki dotyczące ułatwienia prowadzenia selektywnego zbierania odpadów przez osoby niepełnosprawne, w szczególności niedowidzące;

4) określić wymagania dotyczące kompostowania bioodpadów stanowiących odpady komunalne w kompostownikach przydomowych na terenie nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi oraz zwolnić właścicieli takich nieruchomości, w całości lub w części, z obowiązku posiadania pojemnika lub worka na te odpady;

5) określić warunki uznania, że odpady, o których mowa w pkt 1 oraz w ust. 2 pkt 1 lit. a i b, są zbierane w sposób selektywny;

6) wprowadzić obowiązek stosowania indywidualnego oznakowania pojemników lub worków przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych w sposób, który pozwoli na identyfikację:

a) właściciela nieruchomości, na której są wytwarzane odpady komunalne, lub

b) osób wymienionych w art. 1 pkt 1 lit. b - w przypadku podjęcia uchwały, o której mowa w art. 2a ust. 1;

7) określić sposób zgłaszania lokalizacji miejsca gromadzenia odpadów przez właściciela nieruchomości w celu zapewnienia prawidłowej realizacji usługi odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości;

8) wprowadzić inne obowiązki dotyczące utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości”.

Uchwała podejmowana w oparciu o omówioną wyżej podstawę prawną, jak wprost wynika z treści art. 4 ust. 1 u.u.c.p.g., stanowi akt prawa miejscowego. Zgodnie z art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego na podstawie i w granicach ustaw. Z kolei przepis art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej obliguje organy władzy publicznej do działania na podstawie i w granicach prawa. Zasada praworządności wyrażona w art. 7 w związku z art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wymaga, żeby materia regulowana wydanym aktem normatywnym wynikała z upoważnienia ustawowego i nie przekraczała zakresu tego upoważnienia. Każde unormowanie wykraczające poza udzielone upoważnienie jest naruszeniem normy upoważniającej i zarazem naruszeniem konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie upoważnienia ustawowego (por. wyrok NSA z 14 grudnia 2011 r., II OSK 2058/11; CBOSA). Z konstytucyjnej zasady praworządności i legalności aktów prawa miejscowego należy wyciągnąć także wniosek o zakazie powtarzania w aktach prawa miejscowego zapisów ustaw i ich modyfikacji, co potwierdza Naczelny Sąd Administracyjny w wyżej cytowanym wyroku: „powszechnie obowiązujący porządek prawny zostaje naruszony w stopniu istotnym nie tylko poprzez regulowanie przez gminę jeszcze raz tego, co zostało już uregulowane w źródle powszechnie obowiązującego prawa, lecz także modyfikowanie przepisu ustawowego, co możliwe jest tylko w granicach wyraźnie przewidzianego upoważnienia ustawowego”. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę.

W § 6 ust. 1 Regulaminu rada postanowiła: „Pozbywanie się nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego lub opróżnianie osadnika oczyszczalni przydomowej odbywa się w sposób określony w art. 5 ust. 1 pkt. 2 i 3a oraz w art. 6 ust. 1 ustawy z 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022, poz. 2519), tj. właściciele nieruchomości zobowiązani są do odprowadzania nieczystości ciekłych do kanalizacji sanitarnej lub w przypadku braku sieci kanalizacji sanitarnej do szczelnego zbiornika bezodpływowego bądź do przydomowej oczyszczalni ścieków bytowych, spełniających wymagania określone w odrębnych przepisach, jeżeli zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo decyzja o warunkach zabudowy dopuszczają takie rozwiązanie”.

W ocenie organu nadzoru, powyższy przepis, w zakresie zwrotu rozpoczynającego się od wyrazów: „tj. właściciele nieruchomości zobowiązani są...” do jego końca, został podjęty z istotnym naruszeniem art. 4 ust. 2 pkt 3 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 2 u.u.c.p.g. Regulacja ta wkracza bowiem w materię unormowaną ustawowo, dotyczącą obowiązku właścicieli nieruchomości w zakresie przyłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej oraz wyposażania nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, dokonując jej modyfikacji.

W myśl art. 5 ust. 1 pkt 2 u.u.c.p.g.: „Właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez: [...] przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych; przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe, jeżeli nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych”.

Z powołanego przepisu wynika zasada, zgodnie z którą w przypadku istnienia sieci kanalizacyjnej nieruchomość ma być do niej podłączona. Ustawodawca wprowadza również wyjątek od tej zasady, który dotyczy sytuacji, kiedy nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych; wtedy jedynie przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe (por. wyrok NSA z 25 września 2019 r., II OSK 1417/18; wyrok NSA z 3 października 2017 r., II OSK 2367/16; CBOSA). Z art. 5 ust. 1 pkt 2 u.u.c.p.g. wynika także,

że w sytuacji gdy sieć kanalizacyjna nie istnieje lub jej budowa jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wówczas właścicielowi nieruchomości przysługuje wybór między wyposażeniem nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych. Co więcej, prawo wyboru przysługujące właścicielowi nieruchomości w przypadku, gdy budowa sieci kanalizacyjnej nie jest uzasadniona, a także w sytuacji, gdy jest ona uzasadniona, ale sieć taka nie została jeszcze zrealizowana, nie jest zależne od planów inwestycyjnych gminy dotyczących wybudowania na danym terenie sieci kanalizacyjnej; plany takie nie mogą wyłączać uprawnień właściciela nieruchomości do budowy np. przydomowej oczyszczalni ścieków. Sam fakt planowania przez gminę budowy kanalizacji pozostaje zatem bez wpływu na zakres uprawnień właściciela w przedmiocie wyboru formy odprowadzania ścieków (por. wyrok WSA w Gdańsku z 14 kwietnia 2010 r., II SA/Gd 49/10; CBOSA). Z kolei Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 2 lutego 2017 r. (II OSK 1247/15; CBOSA) podzielił ocenę, zgodnie z którą „w kontekście norm ustawowych, zapisów przedmiotowego planu miejscowego nie można interpretować w sposób ograniczający prawo własności w zakresie, który nie znajduje umocowania w obowiązujących przepisach prawa. Nie budzi bowiem także wątpliwości skarżącego organu brak zapisu w planie miejscowym norm zakazujących możliwości realizacji, w celu prawidłowego odprowadzania ścieków, przydomowych oczyszczalni ścieków. Nadto, gdyby taki zakaz został umieszczony w planie miejscowym, stanowiłby on istotne naruszenie normy art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Ustawodawca bowiem, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona uznał wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych za równorzędnie dopuszczalne sposoby wypełnienia obowiązku właściwego odprowadzania ścieków”.

Podejmując kwestionowaną regulację Regulaminu, Rada Gminy Wijewo dokonała modyfikacji treści obowiązku wynikającego z art. 5 ust. 1 pkt 2 u.u.c.p.g. Uchwalona treść § 6 ust. 1 Regulaminu sugeruje bowiem, że odprowadzanie nieczystości ciekłych do zbiornika bezodpływowego bądź do przydomowej oczyszczalni ścieków (wyposażanie nieruchomości w taki zbiornik bądź oczyszczalnię) jest możliwe tylko w sytuacji „braku sieci kanalizacji sanitarnej” (nie uwzględniono zatem przypadku, gdy przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe, jeżeli nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych) i przy jednoczesnym spełnieniu warunku, że „zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo decyzja o warunkach zabudowy dopuszczają takie rozwiązania”, co - jak wyżej wykazano - nie znajduje uzasadnienia w treści art. 5 ust. 1 pkt 2 u.u.c.p.g.

Stwierdzić zatem należy, że przepis § 6 ust. 1 Regulaminu, w zakresie kwestionowanego zwrotu, został podjęty przez radę z istotnym naruszeniem art. 4 ust. 2 pkt 3 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 2 u.u.c.p.g., co rodzi konieczność stwierdzenia nieważności wadliwej regulacji.

Zastrzeżenia organu nadzoru budzi ponadto przepis § 6 ust. 2 u.u.c.p.g., w myśl którego: „Właściciele nieruchomości posiadający zbiornik bezodpływowy zobowiązani są do korzystania z usług gminnej jednostki organizacyjnej lub przedsiębiorcy uprawnionego do opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych”. W ocenie organu nadzoru, tak sformułowany przepis modyfikuje obowiązek ustawowy zapisany w art. 6 ust. 1 pkt 1 u.u.c.p.g.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 u.u.c.p.g.: „Właściciele nieruchomości, którzy pozbywają się z terenu nieruchomości nieczystości ciekłych, oraz właściciele nieruchomości, którzy nie są obowiązani do ponoszenia opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi na rzecz gminy, wykonując obowiązek określony w art. 5 ust. 1 pkt 3b, są obowiązani do udokumentowania w formie umowy korzystania z usług wykonywanych przez:

1) gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych lub,

2) gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, wpisanego do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9b ust. 2

- przez okazanie takich umów i dowodów uiszczania opłat za te usługi”.

Z powołanego przepisu niewątpliwie wynika obowiązek korzystania przez właścicieli nieruchomości, którzy pozbywają się z terenu nieruchomości nieczystości ciekłych, z usług gminnej jednostki

organizacyjnej lub przedsiębiorcy posiadającego stosowne zezwolenie (tj. zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych). Zauważyć jednak należy, że w § 6 ust. 2 Regulaminu rada wskazała na taki obowiązek jedynie w odniesieniu do właścicieli nieruchomości posiadających zbiornik bezodpływowy, omijając natomiast właścicieli nieruchomości wyposażonych w przydomowe oczyszczalnie ścieków bytowych. Taki zapis Regulaminu może wprowadzać w błąd co do istnienia obowiązku pozbywania się z terenu nieruchomości nieczystości ciekłych zgromadzonych w osadnikach w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków jedynie poprzez korzystanie z usług uprawnionych ustawowo podmiotów.

Uznać zatem należy, że, uchwalając treść § 6 ust. 2 Regulaminu, rada w sposób istotny naruszyła art. 4 ust. 2 pkt 3 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 1 u.u.c.p.g., co uzasadnia stwierdzenie nieważności wadliwego przepisu.

Końcowo organ nadzoru chciałby się odnieść do przepisu o wejściu w życie badanej uchwały. Rada postanowiła, że uchwała podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego (§ 4) i wchodzi w życie z dniem 9 lutego 2023 roku (§ 5).

W tym miejscu wskazać należy na przepis art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461), zwanej dalej „u.o.a.n.”, zgodnie z którym: „Akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy”. Z kolei w myśl art. 4 ust. 2 u.o.a.n.: „W uzasadnionych przypadkach akty normatywne, z zastrzeżeniem ust. 3, mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym”.

Uchwała w przedmiocie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy wprowadza szereg obowiązków, adresowanych do szerokiego grona podmiotów (w tym właścicieli nieruchomości położonych na terenie gminy, osób utrzymujących zwierzęta domowe), których niewykonywanie zagrożone jest karą grzywny (art. 10 ust. 2a u.u.c.p.g.). Z tych też względów wprowadzenie w życie uchwały podejmowanej na podstawie art. 4 u.u.c.p.g. winno być, w ocenie organu nadzoru, dokonane z zachowaniem wynikającego z art. 4 ust. 1 u.o.a.n., minimum 14-dniowego okresu *vacatio legis* (tj. czasu, jaki musi upłynąć pomiędzy ogłoszeniem aktu a jego wejściem w życie), tak aby adresaci norm w niej zawartych, mieli wystarczający czas do zapoznania się z jej treścią i przygotowaniem do jej stosowania.

W niniejszej sprawie uchwała została ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego 8 lutego 2023 r. pod poz. 1541 i weszła w życie „z dniem 9 lutego 2023 roku”, a zatem okres *vacatio legis* został skrócony do niespełna jednego dnia.

Z uzasadnienia do uchwały wynika, że zmiana regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Wijewo związana jest z nowelizacją u.u.c.p.g., dokonaną mocą ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne i niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1549), w wyniku której m.in. modyfikacji uległo pojęcie nieczystości ciekłych. W końcowej części uzasadnienia wskazano, że: „O konieczności dostosowania regulaminu do zmian wynikających z nowelizacji wprost zdecydował również sam ustawodawca w art. 11 nowelizacji. Przepis ten stanowi, że «Rady gmin w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dostosują regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, do zmian wynikających z niniejszej ustawy». Tym samym gminy mają czas do 9 lutego 2023 r. na zmianę regulaminów”.

W ocenie organu nadzoru, wypływający z art. 11 ww. ustawy nowelizującej obowiązek dostosowania w określonym terminie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy do zmian wynikających z tejże ustawy, nie uzasadnia sam w sobie wprowadzenia w życie ocenianej uchwały z zastosowaniem tak krótkiego okresu *vacatio legis*. Wskazać należy, że ustawodawca przewidział aż 6 miesięcy na dostosowanie przedmiotowych uchwał do omawianej nowelizacji u.u.c.p.g. Rada podjęła uchwałę dopiero 31 stycznia 2023 r., a zatem zbyt późno, aby wprowadzić ją w życie zgodnie z art. 4 ust. 1 u.o.a.n. i jednocześnie zachowując termin, o którym mowa w art. 11 ww. ustawy nowelizującej. Takie działanie rady, zdaniem organu nadzoru, nie uprawniało jednak do skorzystania z dyspozycji art. 4 ust. 2 u.o.a.n. Obarczanie obywateli skutkami zaniedbań, braku sprawności działania organów władzy publicznej,

wadliwości w procedurze stanowienia aktów normatywnych, jest negatywnie oceniane w orzecznictwie sądów administracyjnych i uznawane jako sprzeczne z zasadami demokratycznego państwa prawnego (por. wyrok WSA w Lublinie z 26 września 2013 r., III SA/Lu 431/13, wyrok NSA z 2 kwietnia 2014 r., I OSK 96/14; CBOSA).

Niemniej jednak organ nadzoru uznał, że przepis § 5 uchwały, w okolicznościach niniejszej sprawy, nie narusza prawa (tj. art. 4 ust. 1 i 2 u.o.a.n.) w sposób istotny. Do konkluzji takiej prowadzi porównanie treści Regulaminu z treścią dotychczas obowiązującego regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Wijewo, przyjętego uchwałą nr XXII/157/2020 Rady Gminy Wijewo z dnia 10 grudnia 2020 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego poz. 9723). Oba regulaminy, uwzględniając stwierdzenie nieważności i wyeliminowanie z obrotu prawnego kwestionowanych zapisów § 6 ust. 1 i ust. 2 ocenianego Regulaminu, zawierają przepisy o tożsamym brzmieniu. Jediną „nową” regulacją jest przepis § 8 ocenianego Regulaminu, który stanowi, że: „Osadnik oczyszczalni przydomowej należy opróżniać z częstotliwością zapewniającą niedopuszczenie do przepełnienia zbiorników, jednak nie rzadziej niż raz na rok, chyba, że producent zaleca inaczej”. W istocie łagodzi on jednak, w odniesieniu do właścicieli nieruchomości wyposażonych w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, dotychczasowy ogólnie sformułowany obowiązek w zakresie częstotliwości usuwania z nieruchomości nieczystości ciekłych (§ 7 załącznika do ww. uchwały nr XXII/157/2020 Rady Gminy Wijewo z dnia 10 grudnia 2020 r.). Tym samym Regulamin nie wprowadza rozwiązań, które pogarszałyby sytuację prawną jego adresatów. Jednocześnie zachowano konstytucyjny wymóg wejścia w życie aktu prawa miejscowego po jego urzędowym ogłoszeniu (art. 88 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej).

W świetle powyższych ustaleń, organ nadzoru uznał, że brak jest podstaw do stwierdzenia nieważności § 5 uchwały, ograniczając się do wskazania, że treść tego przepisu została wydana z naruszeniem prawa o charakterze nieistotnym.

W tym stanie rzeczy, należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie

1. Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

2. Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Michał Zieliński
(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymują:

Rada Gminy Wijewo

Wójt Gminy Wijewo